

- 2) stan i przyczyny zaległości, ze szczególnym uwzględnieniem spraw, w których postępowanie trwa dłużej niż 6 miesięcy,
- 3) sposób prowadzenia urzędzeń ewidencyjnych oraz, wrywkowo, rzetelność sporządzania sprawozdań statystycznych,
- 4) warunki pracy oraz poziom przygotowania pracowników sekretariatów,
- 5) dyscyplinę pracy i ochronę tajemnicy służbowej.

§ 24. 1. W toku czynności kontrolnych inspektor omawia z pracownikami sekretariatu ujawnione błędy i wskazuje prawidłowy sposób załatwiania.

2. Po zakończeniu lustracji lub w toku jej przeprowadzania inspektor przekazuje swoje spostrzeżenia i uwagi prezesowi sądu rejonowego i właściwemu wizytatorowi.

3. Z przeprowadzonej lustracji w terminie 14 dni od jej zakończenia inspektor przedstawia prezesowi sądu

wojewódzkiego sprawozdanie wraz z wnioskami co do potrzeby wydania zarządzeń polustracyjnych, z ewentualnym stanowiskiem wizytatora w tej sprawie.

4. Przepis § 20 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 25. Zakres czynności nadzoru kuratorów wyznaczonych do sprawowania kontroli nad działalnością kuratorów sądowych regulują odrębne przepisy, z tym że § 24 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Przepisy końcowe.

§ 26. Tracą moc przepisy dotychczasowe w sprawach nadzoru nad sądami i państwowymi biurami notarialnymi oraz współdziałania sędziów w doskonaleniu orzecznictwa.

§ 27. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Minister Sprawiedliwości: *L. Domecki*

304

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 20 grudnia 1985 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykazu instytucji upowszechniania kultury o znaczeniu ogólnokrajowym.

Na podstawie art. 41 ustawy z dnia 26 kwietnia 1984 r. o upowszechnianiu kultury oraz o prawach i obowiązkach pracowników upowszechniania kultury (Dz. U. Nr 26, poz. 129) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do rozporządzenia Ministra Kultury i Sztuki z dnia 25 lipca 1984 r. w sprawie wykazu instytucji upowszechniania kultury o znaczeniu ogólnokrajowym (Dz. U. Nr 39, poz. 208) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) pkt 9 otrzymuje brzmienie:
„9. Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku.”,
- 2) dodaje się pkt 32 w brzmieniu:
„32. FilMOTEKA Polska”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: *K. Żygulski*

305

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 27 listopada 1985 r.

w sprawie szczególnych warunków przewozu zwłok i szczątków zwłok ludzkich.

Na podstawie art. 36 ust. 2 pkt 2 lit. c) ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. — Prawo przewozowe (Dz. U. Nr 53, poz. 272) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kolej przyjmuje do przewozu zwłoki lub szczątki zwłok ludzkich nie później niż na 6 godzin przed odejściem pociągu ze stacji nadania będącej stacją początkową pociągu albo co najmniej na 12 godzin przed planowym odejściem ze stacji nadania innego pociągu, do którego może być włączony wagon z wymienioną przesyłką.

§ 2. Kolej przewozi zwłoki i szczątki zwłok ludzkich wyłącznie w terminie przewozu przesyłek pospiesznych.

§ 3. Do listu przewozowego na przesyłkę zwłok lub szczątków zwłok ludzkich nadawca dołącza świadectwo zgonu oraz zezwolenie na przewóz, wydane przez właściwy terenowy organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

§ 4. Zwłoki przewozi się w trumnie, a szczątki zwłok ludzkich — w urnie, opatrzonej pieczęcią organu wymienionego w § 3.

§ 5. Zwłoki lub szczątki zwłok ludzkich kolej przewozi w wagonach krytych.

§ 6. Do jednego wagonu może być załadowanych kilka trumien oraz urn, nadanych do przewozu na podstawie jednego listu przewozowego.

§ 7. Jeżeli w czasie przewozu nastąpiło uszkodzenie trumny lub urny w wagonie, kolej zawiadamia o tym organ, o którym mowa w § 3, i postępuje według jego dyspozycji.

§ 8. 1. Termin wyładowania trumny lub urny z wagonu wynosi 2 godziny.

2. O zwłoce w odbiorze przesyłki lub o przeszkodzie w wydaniu kolej zawiadamia organ wymieniony w § 3 i postępuje według jego dyspozycji.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: J. Kamiński

306

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 27 listopada 1985 r.

w sprawie szczególnych warunków przewozu koleją żywych zwierząt.

Na podstawie art. 36 ust. 2 pkt 2 lit. d) ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. — Prawo przewozowe (Dz. U. Nr 53, poz. 272) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kolej przewozi przesyłki żywych zwierząt tylko między wskazanymi w taryfie stacjami dostosowanymi do odprawy takich przesyłek i pod opieką dozorca wyznaczonego przez nadawcę.

2. Nadanie do przewozu dzikich zwierząt nadawca w każdym przypadku uzgadnia z koleją.

3. Kolej przewozi zwierzęta wyłącznie w terminie przewozu przesyłek pospiesznych.

§ 2. Kolej opracowuje wspólnie z nadawcami okresowe harmonogramy przewozu zwierząt, określając stacje nadania zwierząt, sposób ich przewozu oraz liczbę wagonów potrzebnych do przewozu w poszczególnych dniach.

§ 3. 1. Zwierzęta podlegają badaniu lekarsko-weterynaryjnemu w czasie ładowania do wagonu na stacji nadania.

2. Stosownie do dyspozycji terenowego organu administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw weterynarii stopnia wojewódzkiego, zwanego dalej „organem weterynaryjnym”, zwierzęta podlegają badaniu również przy wyładowaniu z wagonu na stacji przeznaczenia. Drób badany jest przy wyładowaniu z wagonu również w przypadku, gdy od czasu badania przy załadunku do chwili wyładowania upłynęły więcej niż 24 godziny.

3. O zamierzonym ładowaniu do wagonu lub wyładowaniu z wagonu zwierząt podlegających badaniu zawiadamiają lekarza weterynarii upoważnionego przez organ weterynaryjny, zwanego dalej „upoważnionym lekarzem weterynarii”, najpóźniej na 24 godziny przed ładowaniem — nadawca i przed wyładowaniem — odbiorca, wzywając go do zbadania zwierząt i kontroli wagonu.

4. Kolej nie przyjmuje do przewozu zwierząt, które upoważniony lekarz weterynarii uznał za nie nadające się do przewozu ze względów sanitarno-weterynaryjnych.

5. Jeżeli upoważniony lekarz weterynarii nie przybędzie do badania zwierząt, a nie ma wśród nich sztuk padłych, kolej umożliwia ładowanie zwierząt do wagonu lub ich wyładowanie z wagonu, o czym stwierdza w rubryce „Uwagi kolei” listu przewozowego oraz w świadectwie zdrowia lub w świadectwie miejsca pochodzenia zwierząt i zawiadamia organ weterynaryjny.

§ 4. Nadawca składając list przewozowy przedstawia kolei urzędowe świadectwo zdrowia zwierząt, a przy przesyłkach przewożonych w komunikacji krajowej — dodatkowo świadectwo stwierdzające miejsce pochodzenia zwierząt.

§ 5. 1. Zwierzęta przewozi się w odpowiednio wyposażonych wagonach krytych z pudłem drewnianym z izolacją dachu lub blaszanym z izolacją ścian i dachu.

2. Wagony podstawione do przewozu zwierząt powinny być kontrolowane przez upoważnionego lekarza weterynarii. W razie uznania przez lekarza, że wagon nie nadaje się do przewozu zwierząt, kolej podstawia na żądanie nadawcy inny wagon.

§ 6. Jeżeli organ weterynaryjny zakazał przewozu zwierząt, zawieszają się ich przyjmowanie do przewozu, a z już przyjętymi postępuje się zgodnie z dyspozycją tego organu.

§ 7. 1. Nadawca powinien nakarmić i напоić zwierzęta przed ładowaniem do wagonu. W czasie przewozu zwierzęta poi dozorca.

2. Kolej zapewnia sprawne działanie urządzeń do pojenia zwierząt, zainstalowanych na wyznaczonych stacjach.

§ 8. W razie zarządzenia przez organ weterynaryjny kontroli zwierząt przyjętych do przewozu, kontrolę tę przeprowadza się na stacjach wyznaczonych przez kolej.

§ 9. 1. O ujawnieniu choroby zwierząt, padnięciu, dobieciu lub potrzebie usunięcia zwierząt z wagonu, dozorca niezwłocznie zawiadamia kolej na piśmie.

2. Otrzymałą od dozorca wiadomość o objawach choroby zaraźliwej, kolej przekazuje telefonicznie lub telegraficznie upoważnionemu lekarzowi weterynarii, który określi dalszy sposób postępowania ze zwierzętami. W braku na miejscu upoważnionego lekarza weterynarii, kolej przewozi przesyłkę do najbliższej stacji na drodze do stacji przeznaczenia, będącej siedzibą upoważnionego lekarza weterynarii, o czym uprzedza go telefonicznie lub telegraficznie.

3. Zwierzęta chore, lecz nie wykazujące objawów choroby zaraźliwej, oraz zwierzęta dobite z konieczności lub padłe w czasie przewozu podlegają odładowaniu z wagonu na żądanie dozorca lub upoważnionego lekarza weterynarii na stacji położonej najbliższej zakładu mięsnego lub utylizacyjnego, który będzie w stanie odebrać